

EXPEDICE DENÍKU DO CHLUMCE

www.ceskokrumlovsky.denik.cz

Chlumeček vzkvétá díky ochotě místních

V obci, kde se chodí na houby s kosou, neváhají lidé obětovat svůj volný čas třeba na údržbu veřejné zeleně

MARTIN TRÖSTER

Chlumeček – Nedaleko od hlavního tahu spojujícího Český Krumlov a České Budějovice, a přesto téměř v lůně přírody leží Chlumeček. Nevelká vesnička, v níž všichni k sobě mají blízko.

Důvodů, proč by si sem, mezi pár typických vesnických stavení, měli najít turisté cestu, je podle starosty Petra Bürgera hned několik.

„V jedné z místních částí, Krnině, jsou hned dvě kulturní památky, přičemž statek číslo 3 má dokonce status národní kulturní památky. Za vidění stojí i místní kaplička,“ vyjmenoval. Chlumečtí se prý nemohou pyšnit kostelem, školou ani hospodou, zato na houby je tady možné chodit s kosou.

Přestože se sedmisetisícovým rozpočtem si Chlumečtí příliš vyskakovat nemohou, obec vzkvétá. Místní jsou dů-

slední při připravování žádostí o dotace, a přestože zejména z Programu obnovy venkova se daří získávat spíše menší částky v řádu deseti tisíců, na to, aby si s jejich pomocí udělali své místo k životu opět o něco krásnější, jim to stačí.

„Hodně se toho udělalo už za minulého starosty v předchozím volebním období – nová čistírna odpadních vod, vodovod či střecha na budově obecního úřadu. Vloni jsme budovu úřadu nechali takzvaně podřezat, a tím izolovat proti vlhkosti, letos se dostalo také na výměnu oken a dveří. Máme nové hřiště pro děti, podařilo se nám také zrekonstruovat veřejné osvětlení,“ vzpomněl Petr Bürger.

Dalších plánů mají Chlumečtí dost. V jejich realizaci je však brzdi nadměrná byrokratizace státní správy. „Práci pro obec tady všichni děláme ve svém volnu, navíc domek na vesnici taky vyžaduje svoje. A místo toho, aby se výkon státní správy po její elektronizaci zjednodušil, jak bylo avizováno, je tomu právě naopak. Papírování zůstalo a navíc se vše vyřizuje právě ještě elektronickou cestou,“

MYSLÍ I NA DĚTI. Jednou z akcí, na něž se v poslední době podařilo Chlumečkým získat dotaci, byla stavba hřiště. Foto: Deník/Martin Tröster

povzdychl si starosta s tím, že jednou z hlavních priorit Chlumečtých je teď sehnat peníze na rekonstrukci průjezdové komunikace obcí.

V Chlumci se žije krásně, i

proto je tu hlad po bydlení veliký. A přestože územní plán vymezuje další plochy určené k zástavbě, k nabídkám developerských společností na zástavbu volných prostranství

jsou Chlumečtí zdrženliví. „Jsme pro další rozvoj obce, ale ne nijak masivní. Chceme, aby nově přišedší přijali vesnici a vesnice přijala je. A tak když přijdou místní s tím, že by si jejich mladí chtěli na zahradě postavit nový domek, rozhodně dáme před dalšími zájemci přednost jim, když v Chlumci prožili podstatnou část svého života,“ vysvětlil Petr Bürger. Doplnil, že další výstavba se musí plánovat zároveň s ohledem na limitující možnosti zdejší infrastruktury. „A i přesto, že nových domů tady v poslední době moc nevyrostlo, počet obyvatel se tu za posledních čtyřicet let zvýšil přirozenou obměnou téměř dvojnásobně,“ podotkl chlumecký zastupitel Jan Mojžíš.

Velikou devízou pro rozvoj obce je podle starosty Petra Bürgera ochota místních lidí přiložit ruku k dílu, kdykoliv je to potřeba. „Vždy jen stačí rozeslat textové zprávy s výzvou, že je třeba posekat trávu nebo opravit cestu podemle touto velkou vodou, a hned se dostaví skoro celá vesnice. Je to zdánlivě banalita, ale já si toho nesmírně cením,“ uzavřel.

Dějiny obce sepsal pro dcery

Historii Chlumce má místní rodák a někdejší kronikář Ladislav Bürger v malíčku.

MARTIN TRÖSTER

Chlumeček – Strýc chlumeckého starosty žije v chalupě u Hudečků, jak se ve vsi říká, už od svého narození. Pracoval jako obecní písmák neboli účetní a osmnáct let, až do předloňska, psal místní kroniku. A protože o dějinách Chlumce toho ví hodně, ať už ze zápisů předchozích kronikářů, z vyprávění anebo vlastních zážitků, rozhodl se je sepsat do vlastní publikace. „Obě dcery už jsou z domu, a tak jsem chtěl, aby na Chlumeček nezapomněly a dozvěděly se něco z jeho historie,“ vysvětluje Ladislav Bürger.

Ten je doslova chodící encyklopedií. A o tom, jak to dříve v Chlumci bývalo, do-

PAMĚTNÍK. Ladislav Bürger žije v Chlumci už od svého narození. Foto: Deník/Martin Tröster

káže poutavě vyprávět dlouhý čas. Když vzpomene na počátky obecního rozhlasu v Chlumci nebo místní lesní di-

vadlo Háječek, zavede řeč také na chlumeckou železniční zastávku. Ta totiž nese jméno obce i přesto, že se od ní nachází poměrně daleko.

„Když zřídili zastávku Tršív, Chlumečtí už potřetí zažádali o povolení vystavět také svoji stanicí. O jejím názvu rozhodovala komise složená ze zástupců drah a zdejších obcí v povolovací řízení. Sedlák z Kosova sice chtěl, aby se stanice jmenovala právě Kosov, dokonce na stavbu zastávky nabízel kámen ze svého lomu, předseda komise ale nakonec dal přednost názvu Chlumeček,“ líčí Ladislav Bürger.

Na vybudování stanice se poté podíleli i místní občané, kteří hlubokou strouhu vedle kolejí zasypávali škvárou z přistaveného vagonu. Na zpevněném prostranství pak vyrostla dřevěná čekárna.

Chlumečtí se baví celý rok

Po celý rok mají Chlumečtí o zábavu postaráno. Založili i vlastní sportovní klání.

MARTIN TRÖSTER

Chlumeček – První položkou v chlumeckém kulturním kalendáři je každoročně masopustní veselí. Akcí, při níž se společně scházejí a baví, však Chlumečtí organizují bezpočet. „Již tradičně stavíme májku, pořádáme dětský den, Martinské posvícení a také předvánoční posezení. Letos nás čeká ještě mimořádná akce, oslavy 110. výročí založení hasičského sboru Záluží – Chlumeček,“ prozradil místostarosta Václav Klíma.

Před čtyřmi lety David Gorčica a Jan Mojžíš založili tradici další z místních akcí – turnaje věkově rozmanitých družstev v amatérském fotbálku nazvaného Chlumeček

U SOUSEDŮ. Soumrak na pouti v Černici. Foto: Deník/Martin Tröster

Cup. „Do prvního ročníku se přihlásilo devět družstev, teď jich bývá i čtrnáct, což je pro nás maximum,“ zmínil jeden ze zakladatelů turnaje Jan Mojžíš. Chlumečtí nyní usilují o získání dotace na výstav-

bu nového víceúčelového hřiště s umělým povrchem. Areál se zázemím, jenž má nahradit dnes již nevyhovující hřiště, by se stal dějištěm nejen Chlumeček Cupu, ale i dalších kulturních akcí, které se v obci každoročně konají.

Chlumečtí se mohou chlubit i vlastním tanečním souborem Soumrak, který před lety založili místní patrioti Jan Houska a Martin Janás. V duchu folklórních tradic teď šest dospělých dvojic tančí nejen na obecním posvícení, ale také na slavnostech v okolních obcích nebo dokonce v zahraničí. „Do Soumraku jsem se dostala už jako žákyně páté nebo šesté třídy. Teď už asi čtyři roky tancuji s dospělými. Všichni se známe dlouhá léta, takže kolektiv souboru je skvělý,“ uvedla Anna Nedorostová z Kamenného Újezdu.

ROZHOVOR: „Zatuchlý akademický svět spisovatelů plný ješitnosti a póz mi je protivný,“ říká úspěšný autor knih a písňových textů Jan Matěj Krnínský

Cesta krnínského patriota k peru byla provoněná dřevem

MARTIN TRÖSTER

Krnín – Janu Houskovi přirostla jedna z místních částí Chlumce k srdci natolik, že její název zahrnul do svého uměleckého pseudonymu Jan Matěj Krnínský. Tímto jménem je podepsán již pod třinácti knihami, z nichž ta nejnovější vychází tento týden.

Profese spisovatele byla vašim hlavním snem, nebo vás k psaní knih přivedly spletité životní cesty?

Spisovatelé mi říkala už učitelka ve druhé třídě. Pořád jsem pod lavicí něco smolil na piják. Když jsem se pak v dospělosti dostal mezi organizované spisovatele, zjistil jsem, že mi jejich zatuchlý akademický svět plný ješitnosti a póz protivný.

Bližší je mi zábava vonící člověčinou. Označuji se tedy jako autor knížek, které by měly být pro lidi, a ne pro literární vědce.

Do jaké doby se datují vaše první literární pokusy a jakého druhu byly?

Ve čtvrté třídě jsem vyhrál se svou básničkou soutěž Děti, mír a umění.

Vystřídal jste více různorodých povolání, anebo jste k psaní tihnul již od počátků svého profesního života?

K psaní vedla dlouhá oklika. Po maturitě jsem dělal mistra na stavbě a po revoluci jsem podnikal jako truhlář. Pak jsem odešel za štěstím do Prahy, tam jsem pracoval na stavbě a provokoval kolegy, protože jsem nosil kožené kalhoty, dlouhý černý plášť a klobouk a tvrdil jim, že jsem básník.

Mezitím jsem koukal, jak prorazit ve vytouženém oboru. Pak už přišla kriminalita – tedy z té druhé strany. (Smích) Stal jsem se redaktorem kriminálního oddělení tehdejšího bulvárního Expresu. Po návratu na jih jsem psal v Českokrumlovských listech, nato jsem působil v Budějovicích jako šéfredaktor v elektronickém nakladatelství a pak už jsem se stal majitelem Na-

SPISOVATEL. Jan Matěj Krnínský (na snímku) má o svém autorském stylu jasno. „Chci, aby nebyl nabubřelý a nepřístupný lidem. Proto píšu, jak mi zobák narost,“ říká. Foto: archiv

kladatelství Růže.

Vzpomenete si, kdy se vám v hlavě zrodil námet první knihy? A jaký to byl?

Má první jakoby opravdová kniha byla básnická sbírka Krumlovské eskapády, vydaná v roce 2000. Zachycuje živý Krumlov v devadesátých le-

tech a jeho uvolněnou bohémskou atmosféru, která z něj teď bohužel už nečísí. Téma té sbírky jsem si poctivě nazíl, a proto mě mrzí, že je dnes vše drsnější, ultimativnější – zkrátka kdo si chce zpívat, musí do země krále Miroslava. (Smích)

Kolik knižních titulů už máte na svém kontě? Který z nich je vám nejmilejší?

Příspěl jsem do šesti kolektivních knih a vydal sedm samostatných. Mé písňové texty jsou na dvaceti nosičích různých kapel. Nejmilejší je mi můj první humoristický román Balady z Trní. Je v něm i život mého dědy, jehož harmonika, zpěv a mariášnické hlášky znějí po hospodách dones, i když už je přes třicet let po smrti.

Inspirativní byla i Chantal Poullain, podle jejíhož vyprávění jsem napsal Krásu koní z Camargue. Též mě těšila práce na dětské knížce Dobrodružství Lenky a Vítky z prostředí Českého Krumlova, která vy-

jde tento týden. Je to báječný únik z té prapodivné současnosti.

Kdy nejraději tvoříte? K jakému žánru tihnete nejvíce?

Je mi samotnému milé říci, že dnes už tvořím v práci. Občas se ale vracím k poezii, a to mě závan inspirace chytne buď v přírodě, nebo U Kaprů v Markvarticích nad tím báječným krumlovským kvasnicovým. Tam jsem pak poetičkou doslova nasáklý. (Smích) Jinak pořád nosím po kapsách popsané papírky. Rád objevuji jiné žánry a vše nové a složitější je výzva. Nemám vyhraněný žánr. A co se týče ambicí, chtěl bych jednou, až budu mít více nažito, napsat divadelní hru.

Máte nějaký literární vzor?

Mám řadu oblíbených autorů, ale píši, jak mi zobák narost, aniž bych přemýšlel o tom, jakému vzoru se chci blížit. Jak jsem již naznačil, chci, aby můj styl nebyl nabubřelý a nepřístupný lidem.